

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7223010026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2023:7223010026.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Jánom Lokšom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. marca 2023 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
K. A.-P., nar. X.X.XXXX v D.
trvale bytom D., Tr. S. XXX/XX
toho času v ÚVV a ÚVTOS Košice od 24.10.2022;

je vinný, že

dňa 24.10.2022 v čase okolo 21.25 hod. na parkovisku pred obchodným centrom Atomia na Južnej triede 29 v Košiciach, po predchádzajúcom požití alkoholu fyzicky napadol A. D. tým spôsobom, že ju bezdôvodne chytil rukou za vlasy a takto stiahol na zem, kde ju niekoľkokrát kopol nohou do oblasti tváre, chrbta a nôh a keď poškodená kričala o pomoc, z miesta činu ušiel, čím poškodenej A. D. spôsobil zlomeninu očnénice vpravo, zlomeninu prednej steny sánky vpravo, pomliaždenie oka vpravo, zlomeninu nosových kostí vpravo, odreninu na stehne vpravo, odreninu na kolene vľavo a pomliaždenie chrbta s dobou liečenia v trvaní 3-4 týždňov,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného nahradiť poškodeným:

- K. Y. Z. a.s., so sídlom Z. T. X, XXX XX I., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 233,27 eur z titulu úhrady zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenej A. D., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom D. - S. N.,

- A. D., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom D. - S. N. škodu vo výške 3.027,50 eur z titulu bolestného.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal obžalobu na obžalovaného K. A.-P. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktoré mal spáchať tak, ako je uvedené vo výroku.

Po poučení podľa § 257 Trestného poriadku po porade so svojou obhajkyňou vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. O dôsledkoch takého vyhlásenia bol poučený. Na otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku obžalovaný odpovedal : "ÁNO". Preto bolo preukázané, že obžalovaný

- rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon stanovuje za trestné činy, ktoré sú mu kladené za vinu,
- dobrovoľne sa priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý kvalifikuje ako prečin ublíženia na zdraví a výtržníctva.

Keďže obžalovaný odpovedal na položené otázky „áno“, súd na návrh prokurátorky prijal jeho vyhlásenie, že je vinný a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Obhajoba však vyjadrila svoje výhrady k právnej kvalifikácii trestných činov, ktoré považovalo poškodenú za chránenú osobu v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Na objasnenie tejto skutočnosti bol obžalovaný vypočutý nad rámec jeho vyhlásenia. Ohľadom právnej kvalifikácie, výroku o náhrade škody a následkov trestného činu súd vypočul ako svedkyňu poškodenú A. D. a matku obžalovaného U. A.-P..

Obžalovaný nepoprel, že poškodenú fyzicky napadol na mieste verejnosti prístupnom a spôsobil jej zranenia uvedené vo výroku rozsudku. Namietal, že poškodenú A. D. nepovažoval za svoju družku. Potvrdil, že súhlasil s tým, aby sa poškodená nasťahovala do bytu, ktorý si prenajal po poslednom výkone trestu odňatia slobody. Poškodená bola v tom čase tehotná a spolu s dvoma maloletými deťmi nemala kde bývať. Keď sa poškodenej narodila posledná dcéra, prenajali si väčší byt. Dohodli sa na tom, že náklady spojené s domácnosťou budú hradiť na polovicu. Nikdy nemali spoločný účet. Ich vzťah obžalovaný považoval za výhodný pre obidve strany, keďže mali možnosť navzájom si pomáhať v starostlivosti o deti. Poškodenú nepovažovali za svoju družku, hoci spolu mávali pohlavný styk, pretože pohlavný styk mal aj s inými ženami. Bližší citový vzťah k poškodenej nemal. Ich vzťah sa zhoršoval a to kvôli alkoholu a pervitínu, ktoré poškodená často požívala.

Poškodená A. D. potvrdila, že s obžalovaným žila v spoločnej domácnosti od apríla 2022 do 24.10.2022. K obžalovanému sa presťahovala preto, lebo z bytu na ulici Kysuckej ju majiteľka vysťahovala. V tom čase mala dve dcéry (t. č. vo veku 12 a 4,5 roka) a bola tehotná. Obžalovaného poznala už dlhšie a on súhlasil, aby sa k nemu nasťahovala. Po presťahovaní do bytu na Južnej triede sa jej 9.8.2022 narodila tretia dcéra. Ohľadom spoločnej domácnosti poškodená uviedla, že nájomné za byt hradila väčšinou ona, potraviny kupovali striedavo, spoločný účet nikdy nemali. Hoci ju obžalovaný opakovane fyzicky napadol, zlomil zub, škrtil ju a napádal slovne, považovala sa za jeho družku až do októbra 2022, pretože zdieľali spoločnú domácnosť a spolu žili aj intímne. Poprela, aby užívala návykové látky okrem príležitostného užívania alkoholu.

K zraneniam, ktoré jej obžalovaný spôsobil sa poškodená podrobnejšie nevyjadrovala. Trvala na uplatnenom nároku na náhradu škody z titulu bolestného. Práceschopná v tom čase nebola.

K vzájomnému vzťahu medzi obžalovaným a A. D. bola ako svedkyňa vypočutá aj matka obžalovaného - U. A.-P.. Uviedla, že poškodenú pozná zo susedstva. Krátko po uzavretí manželstva (január 2022) ju

manžel (D. D.) opustil. Keďže nemala vyplatený nájom, presťahovala sa k jej synovi. V tom čase bola tehotná a mala dve deti. Od syna sa dozvedela, že mu bolo ľúto jej detí, preto súhlasil s tým, aby sa k nemu nasťahovala. Syn jej tvrdil, že poškodená často požívala alkohol aj omamné látky, pod ich vplyvom vyvolávala konflikty, v dôsledku čoho v ich byte zasahovala aj polícia.

Okrem zranení popísaných v skutkovej vete rozsudku sa pribratý znalec z odboru zdravotníctva vyjadroval aj k bolestnému prináležiacemu poškodenej. Výšku náhrady za bolesť znalec stanovil na 125 bodov, čo znamená že pri náhrade jedného bodu bolestného pre rok 2022 vo výške 24,22 € je celková náhrada za bolesť vo výške 3.027,50 €.

Zástupkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. si uplatnila nárok na regresnú náhradu škody spočívajúcej za úhradu nákladov súvisiacich s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenej A. D.. Oba nároky si poškodené včas a riadne uplatnili do skončenia vyšetrovania.

Po vykonaní potrebných dôkazov v záverečnej reči prokurátorka navrhla, aby súd uznal obžalovaného vinným skutkovo aj právne v zmysle podanej obžaloby a uložil obžalovanému nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Splnomocnenec poškodenej navrhol, aby súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody z titulu bolestného vo výške 3.027,50 €.

Obhajkyňa obžalovaného navrhla prihladiť na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný. Keďže poškodenú A. D. nemožno považovať za blízku, a teda chránenú osobu, namietala právnu kvalifikáciu trestného činu uvedeného v ustanovení § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Poukázala aj na to, že vzťah obžalovaného a poškodenej nenapĺňa ani družobný pomer, tak ako je interpretovaný v Občianskom zákonníku. Zdôraznila, že v zmysle ustanovenia § 127 ods. 4 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona považuje príbuzný v priamom pokolení, osvojenec, osvojiteľ, súrodenec a manžel. Iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá pociťovala ako vlastnú. Bývalá družka má ochranu Trestného zákona iba v prípade vymenovaných trestných činov v zmysle ustanovenia § 127 ods. 5 Trestného zákona, kde sa však trestné činy výtržníctva ani ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona nenachádzajú.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu navrhla prihladiť aj na to, že obžalovaný sa stará o svojho 6-ročného syna, má možnosť sa po prepustení na slobodu vrátiť do pôvodného zamestnania. Vzhľadom na jeho zárobok môže lepšie zabezpečiť vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojmu synovi a uhradiť aj uplatnené nároky poškodených.

Obžalovaný v záverečnej reči spáchanie trestných činov oľutoval a pripojil sa k záverečným návrhom jeho obhajkyne.

Po vyhodnotení zhromaždených dôkazov bolo potrebné upraviť právnu kvalifikáciu žalovaných trestných činov a tomu zodpovedajúcu skutkovú vetu rozsudku, pretože táto v obžalobnom návrhu nezohľadňovala obhajobou namietané skutočnosti.

Pri vyhodnocovaní právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného súd ustálil, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona po stránke objektívnej aj subjektívnej. Zavinenie bolo preukázané vo forme priameho úmyslu.

Prečin ublíženia na zdraví nebol spáchaný na chránenej osobe, ako to vyžaduje ustanovenie § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

„Chránenou osobou“ podľa § 139 ods. 1 Trestného zákona je dieťa, tehotná žena a blízka osoba. Pojem „blízka osoba“ je vysvetlený v ustanovení § 127 ods. 4 Trestného zákona. Blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Z vykonaných dôkazov je možné vyvodiť záver, že obžalovaný ani poškodená by ujmu toho druhého ako vlastnú nepociťovali.

Bývalá družka, ako aj ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti, požívajú zvýšenú ochranu Trestného zákona iba v prípade trestných činov taxatívne vymenovaných v ustanovení § 127 ods. 5 Trestného zákona, kde však nie sú zahrnuté prečiny ublíženia na zdraví ani výtržníctva.

Preto bolo potrebné upraviť právnu kvalifikáciu skutkov tak, ako bolo ustálené vo výrokovvej časti rozsudku.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z jeho predchádzajúcich trestných spisov, odpisu z registra trestov, z hodnotení v mieste bydliska a výkonu väzby, ako aj z evidencie jeho priestupkov.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T/67/2019 zo dňa 12. 12. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice, sp. zn.: 8To/8/2020 zo dňa 17.2.2020 súd uznal K. A.-P. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 5.7.2019 voči svojej matke U. A.-P.. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal 5.3.2020. V tomto konaní bola posudzovaná aj závislosť obžalovaného na požívaní alkoholu, v ktorom mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, z ktorého bol prepustený 3.6.2021.

Z odpisu registra trestov obžalovaného bolo zistené, že od roku 2004 má 9 záznamov, z toho 8 záznamov sa týka násilnej trestnej činnosti a 4 záznamy sú s účinkami zahladenia odsúdenia. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MVSR má obžalovaný evidované dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Z charakteru doterajšej trestnej činnosti a povahy spáchaného skutku vyplýva, že doterajšie tresty u obžalovaného požadovaný účel nezabezpečili. Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na všetky potrebné zákonné ustanovenia. Za spáchanie najprísnejšie trestného prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na tri roky. V ustanovení § 156 ods. 1 Trestného zákona je stanovená sadzba trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až dva roky.

V zmysle § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Zároveň je potrebné zabezpečiť, aby trest postihoval obžalovaného iba tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri rozhodovaní o treste súd ako na poľahčujúcu okolnosť prihliadal u obžalovaného na to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Za príťažujúcu okolnosť bolo možné považovať, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol teda vyrovnaný.

Obžalovanému súd uložil úhrnný trest odňatia slobody (podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona), keďže sa v jednočinnom súbehu dopustil dvoch trestných činov.

S prihliadnutím na jeho priznanie súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Pri určovaní druhu trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, spôsobený následok a osobu páchatel'a. Preto súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovaný posledný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu za úmyselný trestný čin vykonal 5.3.2020, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodená v dôsledku napadnutia obžalovaným utrpela viaceré zranenia. Bolesť bolo znalcom vyčíslené vo výške 3.027,50 eur, ktoré si uplatnila prostredníctvom splnomocnenca.

V prípravnom konaní si zástupkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s, uplatnila nárok vo výške 233,27 eur za úhradu nákladov spojených s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenej.

Poškodení si nárok na náhradu škody uplatnili včas a riadne, ešte v štádiu prípravného konania. O dôvodnosti a výške uplatnených nárokov pochybnosti neboli. Obžalovaného preto súd zaviazal nahradiť poškodeným škodu tak, ako bolo ustálené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením je aj vyhlásenie rozsudku v prítomnosti toho, komu rozsudok treba doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.